

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a patra)

21 februarie 2024*

„Produse fitosanitare – Substanța activă cipermetrin – Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/2049 – Cerere de reexaminare internă – Articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 – Respingerea cererii – Identificarea de către EFSA a domeniilor critice de preocupare – Evaluarea și gestionarea riscurilor – Principiul precauției – Puterea de apreciere a Comisiei”

În cauza T-536/22,

Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), cu sediul în Bruxelles (Belgia), reprezentată de A. Bailleux, avocat,

reclamantă,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de A. Becker, G. Gattinara și M. ter Haar, în calitate de agenți,

pârâtă,

TRIBUNALUL (Camera a patra),

compus din domnul R. da Silva Passos, președinte, și doamnele I. Reine și T. Pynnä (raportoare), judecători,

grefier: doamna H. Eriksson, administratoare,

având în vedere faza scrisă a procedurii,

în urma ședinței din 12 octombrie 2023,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: franceza.

Hotărâre¹

- 1 Prin acțiunea întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), solicită anularea Deciziei Comisiei Europene din 23 iunie 2022 (denumită în continuare „decizia atacată”) prin care aceasta a respins cererea de reexaminare internă pe care a introdus-o în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organele Uniunii, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO 2006, L 264, p. 13, Ediție specială, 15/vol. 17, p. 126), pentru Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/2049 al Comisiei din 24 noiembrie 2021 de reînnoire a aprobării substanței active cipermetrin, ca substanță susceptibilă de înlocuire, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare, și de modificare a anexei la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 al Comisiei (JO 2021, L 420, p. 6).

I. Istoricul cauzei

- 2 Cipermetrinul este un insecticid din familia piretroidelor. Această familie de insecticide este utilizată pe scară largă în Uniunea Europeană pentru a combate dăunătorii culturilor. Cipermetrinul este foarte toxic pentru insecte.
- 3 Prin Directiva 2005/53/CE din 16 septembrie 2005 de modificare a Directivei 91/414/CEE a Consiliului în vederea înscrierii substanțelor active clorotalonil, clortoluron, cipermetrin, daminozid și tiofanat-metil (JO 2005, L 241, p. 51, Ediție specială, 03/vol. 65, p. 250), Comisia a înscris cipermetrinul ca substanță activă în anexa I la Directiva 91/414/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 privind introducerea pe piață a produselor de uz fitosanitar (JO 1991, L 230, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 10, p. 30). Substanțele active înscrise în anexa I la Directiva 91/414 se consideră aprobate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului (JO 2009, L 309, p. 1) și figurează în partea A din anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 al Comisiei din 25 mai 2011 de punere în aplicare a Regulamentului nr. 1107/2009 în ceea ce privește lista substanțelor active aprobate (JO 2011, L 153, p. 1).
- 4 Această aprobare urma să expire la 28 februarie 2016. Cu toate acestea, din cauza întârzierilor semnificative în procesul de reevaluare și de luare a deciziilor, această aprobare a fost prelungită, prin intermediul regulamentelor de punere în aplicare ale Comisiei, cu un an în 2017, în 2018, în 2019, în 2020 și în 2021 de către Comitetul permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale (denumit în continuare „Comitetul permanent”).
- 5 În cadrul procedurii de reînnoire a aprobării cipermetrinului, statul membru raportor (denumit în continuare „SMR”) în colaborare cu statul membru coraportor a pregătit un proiect de raport de evaluare a reînnoirii, pe care l-a transmis Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (EFSA) și Comisiei la 8 mai 2017.

¹ Sunt redată numai punctele din prezenta hotărâre a căror publicare este considerată utilă de către Tribunal.

- 6 EFSA a comunicat proiectul de raport de evaluare a reînnoirii solicitanților și statelor membre în scopul formulării de observații și a lansat o consultare publică. Ulterior, aceasta a transmis Comisiei observațiile primite.
- 7 La 31 iulie 2018, EFSA a prezentat un aviz științific intitulat „Peer Review of the pesticide risk assessment of the active substance cypermethrin” (Examinarea *inter pares* a evaluării riscurilor legate de pesticidele asociate substanței active cipermetrin) (denumite în continuare „concluziile EFSA”). În acesta, EFSA identifică patru „domenii critice de preocupare”.
- 8 După cum reiese din concluziile EFSA, aceasta identifică unu sau mai multe domenii critice de preocupare în următoarele cazuri:
 - atunci când există suficiente informații disponibile pentru a efectua o evaluare a utilizărilor reprezentative conform principiilor uniforme în temeiul articolului 29 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1107/2009 și după cum s-a prevăzut în Regulamentul (UE) nr. 546/2011 al Comisiei din 10 iunie 2011 de punere în aplicare a Regulamentului nr. 1107/2009 în ceea ce privește principiile uniforme de evaluare și autorizare a produselor de protecție a plantelor (JO 2011, L 155, p. 127) și această evaluare nu permite să se concluzioneze că, pentru cel puțin una dintre utilizările reprezentative, este probabil ca un produs fitosanitar (denumit în continuare „PFS”) care conține substanța activă să nu aibă niciun efect nociv asupra sănătății umane, animale, a mediului sau a apelor subterane ori efecte inacceptabile asupra mediului;
 - atunci când evaluarea la un nivel mai ridicat nu a putut fi finalizată din cauza lipsei de informații și evaluarea efectuată la un nivel inferior nu permite să se concluzioneze că, pentru cel puțin una dintre utilizările reprezentative, este probabil ca un PFS care conține substanța activă să nu aibă niciun efect nociv asupra sănătății umane, animale, a mediului sau a apelor subterane ori efecte inacceptabile asupra mediului;
 - dacă, având în vedere stadiul actual al cunoștințelor științifice și tehnice, prin utilizarea documentelor orientative disponibile la momentul depunerii cererii, substanța activă nu poate să îndeplinească criteriile de aprobare prevăzute la articolul 4 din Regulamentul nr. 1107/2009.
- 9 În ceea ce privește cipermetrinul, EFSA a identificat următoarele domenii critice de preocupare:
 - un risc ridicat pentru organismele acvatice;
 - un risc ridicat pentru albinele melifere;
 - un risc ridicat pentru artropodele nevizate situate în afara zonei tratate;
 - lipsa unor informații privind compoziția loturilor de pesticide utilizate în studiile ecotoxicologice prezentate de solicitanții aprobării, care nu a permis EFSA să se asigure că aceste loturi de pesticide corespundeau într-adevăr utilizărilor reprezentative ale unui PFS care conține substanța activă, în sensul articolului 4 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1107/2009.

- 10 În cadrul reuniunii Comitetului permanent din luna ianuarie 2019, Comisia a prezentat o propunere de reînnoire a aprobării care limitează utilizarea cipermetrinului la sezoanele de toamnă și iarnă, pentru a proteja albinele și mediile acvatice, cu măsuri de reducere a riscurilor care diminuează cu 95 % deriva pesticidelor în mediu, pentru a preveni efectele negative ale pesticidelor respective asupra acestuia.
- 11 Confruntată cu refuzul majorității statelor membre de a susține o propunere de reînnoire a aprobării însoțită de astfel de limitări, Comisia a solicitat EFSA să publice o declarație privind măsurile de reducere a riscurilor pentru cipermetrin.
- 12 În luna septembrie 2019, EFSA a publicat o declarație privind măsurile de reducere a riscurilor pentru cipermetrin (denumită în continuare „declarația din 2019”). EFSA arată în aceasta că doar o măsură de reducere a riscurilor care să diminueze cu peste 95 % deriva pesticidelor ar permite să se concluzioneze că există un nivel de risc scăzut pentru organismele acvatice. Aceasta ajunge la aceeași constatare pentru artropodele nevazate. EFSA indică de asemenea că studiile furnizate nu acoperă utilizarea cipermetrinului toamna. În plus, EFSA apreciază că, pentru a proteja albinele, inexistența buruienilor înflorite în cultură, interzicerea pulverizării culturilor cu flori și o reducere a derivei cu 54 % ar fi suficiente și că ar fi posibil să se concluzioneze în sensul unui nivel scăzut de risc.
- 13 În urma a numeroase reuniuni ale Comitetului permanent, Comisia a adoptat, la 24 noiembrie 2021, Regulamentul de punere în aplicare 2021/2049. Această reînnoire a aprobării este însă însoțită de o serie de dispoziții specifice prevăzute în anexa I la regulamentul menționat.
- 14 La 20 ianuarie 2022, în temeiul articolului 10 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1367/2006, reclamanta a adresat Comisiei o cerere de reexaminare internă a Regulamentului de punere în aplicare 2021/2049 în vederea obținerii abrogării sau înlocuirii acestuia printr-un regulament de respingere a cererii de reînnoire a aprobării substanței active cipermetrin. În această cerere, reclamanta prezintă motivele pentru care consideră că regulamentul menționat este contrar principiului precauției și obligației Uniunii de a asigura un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului, după cum reiese din articolele 9 și 11, din articolul 168 alineatul (1) și din articolul 191 alineatul (1) TFUE, precum și din articolele 35 și 37 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, și așa cum se concretizează, în ceea ce privește produsele fitosanitare, prin Regulamentul nr. 1107/2009, în special în articolul 4 din acesta.
- 15 La 18 februarie 2022, Comisia a solicitat EFSA asistență tehnică și științifică cu privire la toate elementele științifice relevante prezentate în cererea de reexaminare internă. Ca răspuns la această cerere, EFSA a publicat la 15 martie 2022 un raport tehnic (denumit în continuare „raportul tehnic”) care se limita la examinarea unei singure critici invocate de reclamantă, cea referitoare la neluarea în considerare a anumitor studii rezultate din literatura independentă în examinarea proprietății de perturbare a sistemului endocrin a cipermetrinului.
- 16 Într-un e-mail din 18 iulie 2022, Comisia a comunicat reclamantei o copie în limba franceză a deciziei atacate, la care era atașată o anexă care expunea motivele de respingere a cererii de reexaminare internă.

II. Concluziile părților

- 17 Reclamanta solicită Tribunalului:
- anularea deciziei atacate;
 - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.
- 18 Comisia solicită Tribunalului:
- respingerea acțiunii;
 - obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

III. În drept

- 19 În susținerea acțiunii formulate, reclamanta invocă un motiv unic, întemeiat pe încălcarea principiului precauției și a obligației Uniunii de a asigura un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului, astfel cum reiese din articolele 9 și 11, din articolul 168 alineatul (1) și din articolul 191 alineatul (1) TFUE, precum și din articolele 35 și 37 din Carta drepturilor fundamentale, și după cum se concretizează, în ceea ce privește produsele fitosanitare, prin Regulamentul nr. 1107/2009, în special articolul 4 din acesta.
- 20 Motivul unic al reclamantei se împarte în două aspecte. Primul aspect este îndreptat împotriva observațiilor introductive cuprinse în titlul I din anexa la decizia atacată. Al doilea aspect este îndreptat împotriva motivelor specifice invocate în titlul II din anexa menționată pentru a respinge cele șapte critici invocate de reclamantă în cererea sa de reexaminare internă.
- 21 Cu titlu introductiv, trebuie examinată problema momentului de la care începe să curgă termenul de introducere a acțiunii prevăzut la articolul 263 al șaselea paragraf TFUE, precum și argumentele părților referitoare la admisibilitatea anumitor argumente invocate de reclamantă, în măsura în care sunt contestate de Comisie. De asemenea, va trebui amintită întinderea controlului jurisdicțional al Tribunalului.

A. *Observații introductive*

1. Cu privire la momentul de la care începe să curgă termenul de introducere a acțiunii prevăzut la articolul 263 al șaselea paragraf TFUE

- 22 Fără ca admisibilitatea acțiunii să fie contestată de Comisie în speță din cauza tardivității, reclamanta a amintit în ședință că era important ca Tribunalul să clarifice momentul de la care începe să curgă termenul de introducere a acțiunii prevăzut la articolul 263 al șaselea paragraf TFUE, arătând că acesta corespundea comunicării copiei în limba franceză a deciziei atacate, efectuată la 18 iulie 2022, iar nu notificării acestei decizii în limba engleză, la 23 iunie 2022.

- 23 În această privință, trebuie amintit mai întâi că, în temeiul articolului 2 din Regulamentul nr. 1 al Consiliului din 15 aprilie 1958 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene (JO 1958, 17, p. 385, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 3), textele adresate instituțiilor se redactează, la alegerea expeditorului, într-una dintre limbile oficiale, iar răspunsul se redactează în aceeași limbă.
- 24 În plus, trebuie observat că din nicio dispoziție din Regulamentul nr. 1367/2006 nu rezultă că legiuitorul a intenționat să deroge de la dispozițiile generale referitoare la utilizarea limbilor din Regulamentul nr. 1 și în special la articolul 2 din acest regulament, în ceea ce privește cererile de reexaminare internă introduse în temeiul articolului 10 din Regulamentul nr. 1367/2006.
- 25 În speță, reclamanta a introdus la 20 ianuarie 2022 o cerere de reexaminare internă în limba franceză cu privire la Regulamentul de punere în aplicare 2021/2049. Prin urmare, trebuie să se considere că comunicarea în limba franceză a deciziei atacate, primită de reclamantă la 18 iulie 2022, constituie momentul de la care începe să curgă termenul de introducere a acțiunii prevăzut la articolul 263 al șaselea paragraf TFUE.
- 26 Întrucât prezenta acțiune a fost depusă la grefa Tribunalului la 31 august 2022, aceasta trebuie, prin urmare, să fie declarată admisibilă.

2. Cu privire la natura acțiunii întemeiate pe articolul 12 din Regulamentul nr. 1367/2006 și domeniul de aplicare al regulii concordanței dintre cererea de reexaminare și acțiunea în anulare

- 27 Fără a concluziona în sensul inadmisibilității acțiunii în ansamblul său, Comisia obiectează, în mai multe pasaje din memoriul în apărare și din duplică, că anumite argumente prezentate de reclamantă nu au fost invocate în cererea sa de reexaminare internă. Prin urmare, asemenea argumente ar trebui declarate inadmisibile, în conformitate cu regula concordanței dintre cererea de reexaminare și acțiunea în anulare. Potrivit acestei reguli, o acțiune în anulare nu poate fi întemeiată pe motive noi sau pe elemente de probă care nu apar în cererea de reexaminare (Hotărârea din 12 septembrie 2019, TestBioTech și alții/Comisia, C-82/17 P, EU:C:2019:719, punctele 38 și 39).
- 28 Comisia nu contestă că reclamanta poate răspunde la argumentele invocate în decizia atacată în susținerea argumentului său inițial, dar apreciază că, procedând astfel, ea nu poate susține o nouă argumentație. Aceasta ar modifica „domeniul de aplicare” al procedurii inițiate prin cererea de reexaminare, ceea ce ar trebui tocmai împiedicat, după cum se indică în considerentul (15) al Regulamentului (UE) 2021/1767 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 octombrie 2021 de modificare a Regulamentului nr. 1367/2006 (JO 2021, L 356, p. 1) și la punctul 39 din Hotărârea din 12 septembrie 2019, TestBioTech și alții/Comisia (C-82/17 P, EU:C:2019:719). În această privință, potrivit Comisiei, deși scopul procedurii de reexaminare internă este, desigur, acela de a garanta accesul la justiție împotriva actelor susceptibile să contravină dreptului mediului, utilizarea procedurii respective nu ar trebui să aducă atingere „efectului util” al acesteia, care este legat de menținerea aceluiași „obiect” pe tot parcursul procedurii menționate.
- 29 În plus, Comisia amintește că, în Hotărârea din 12 septembrie 2019, TestBioTech și alții/Comisia (C-82/17 P, EU:C:2019:719), Curtea a arătat că sarcina probei unui solicitant de reexaminare internă privea „elementele de fapt sau argumentele de drept”, și aceasta fără nicio limitare. Prin urmare, nu pot exista „elemente contextuale” care „nu [ar] intra în sfera logicii concordanței”.

- 30 Astfel, potrivit Comisiei, logica acțiunii în anulare, potrivit articolului 12 din Regulamentul nr. 1367/2006, ar privi numai calitatea și temeinicia răspunsului dat la cererea de reexaminare, care conține o apreciere privind legalitatea unei anumite măsuri. În cazul în care un solicitant de reexaminare internă nu este mulțumit de răspunsul primit, întrucât contestația sa în temeiul articolului 12 vizează tocmai invalidarea acestei aprecieri a legalității, el nu poate adăuga noi argumente fără a modifica obiectul procedurii inițiate prin cererea de reexaminare internă.
- 31 Din considerentul (21) al Regulamentului 2021/1767 ar reieși în mod clar că solicitantului i se impune să prezinte, încă de la începutul procedurii, elemente de drept sau de fapt suficient de întemeiate care să dea naștere unor „îndoieli plauzibile” cu privire la evaluarea efectuată de instituția sau organul Uniunii. Prin urmare, reclamanta nu poate utiliza jurisprudența privind alte proceduri judiciare, precum recursul sau acțiunea în constatarea neîndeplinirii obligațiilor, această interpretare prin analogie neputând deroga de la criteriile de interpretare stabilite în mod direct și specific de Curte în jurisprudența sa privind Regulamentul nr. 1367/2006.
- 32 Astfel, acțiunea formulată de reclamantă, în urma răspunsului la cererea sa de reexaminare internă, nu poate lipsi de efect util procedura de reexaminare și nu ar putea avea ca obiect decât să verifice în mod concret dacă argumentele sau îndoielile reale invocate de reclamantă în cererea de reexaminare au fost analizate cu diligență și cu argumente plauzibile.
- 33 Reclamanta contestă, în general, interpretarea dată de Comisie regulii concordanței. Aceasta observă că Comisia pare să urmărească să o plaseze într-o situație imposibilă, dat fiind că uneori îi reproșează că repetă argumentele dezvoltate în cererea de reexaminare internă fără a lua în considerare argumentația dezvoltată în decizia atacată, uneori obiectează că anumite argumente ar fi inadmisibile, întrucât sunt noi, ca urmare a faptului că au fost invocate de reclamantă ca răspuns la argumentația dezvoltată de Comisie pentru prima dată în decizia atacată. O asemenea interpretare ar fi vădit contrară dreptului la protecție jurisdicțională efectivă și spiritului Regulamentului nr. 1367/2006.
- 34 Din considerentul (15) al Regulamentului 2021/1767 ar reieși că regula concordanței interzice reclamanților doar să invoce „motive” noi sau „probe care nu figurează în cererea de reexaminare” pentru a proteja „efectul util” al cererii de reexaminare internă și a împiedica reclamanții „[să modifice] obiectul procedurii inițiate prin cerere”. Având în vedere sensul lor obișnuit și obiectivul urmărit de regula concordanței, noțiunile de „motive” și „probe” nu ar putea fi interpretate în mod rezonabil în sensul că înglobează orice element menit să clarifice sau să contextualizeze un argument deja prezent în cererea de reexaminare.
- 35 În această privință, potrivit reclamantei, ar trebui făcută o paralelă între această regulă de concordanță și cea care prevalează în cadrul procedurii de recurs, precum și în cadrul procedurilor de constatare a neîndeplinirii obligațiilor.
- 36 Nici noțiunile de „motive” și de „probe” nu ar putea fi înțelese în mod rezonabil în sensul că împiedică un reclamant să răspundă la un argument invocat chiar de Comisie pentru a-și justifica decizia de refuz al reexaminării.
- 37 Având în vedere aceste considerații, reclamanta invită Tribunalul să constate că niciunul dintre elementele a căror admisibilitate este contestată de Comisie nu poate fi analizat ca un „motiv” sau „probă” nouă. Toate aceste elemente ar fi fost prezentate de reclamantă pentru a răspunde la o argumentație dezvoltată de Comisie, în decizia atacată, pentru a justifica refuzul său de reexaminare. Pe de altă parte, ar fi vorba despre elemente de context, de clarificare sau de

discuție, pe care Comisia le cunoștea deja și care nu pot fi considerate decisive sau susceptibile, în sine, să constituie temeiul unei constatări a nelegalității. În acest sens, ele nu ar modifica în niciun fel obiectul procedurii și nici nu ar aduce atingere efectului util al procedurii de reexaminare.

- 38 Trebuie amintit că, în temeiul articolului 10 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1367/2006, orice organizație neguvernamentală care îndeplinește criteriile stabilite la articolul 11 din acest regulament este îndreptățită să declanșeze, printr-o cerere motivată, o reexaminare internă a unui act administrativ la instituția sau organismul Uniunii care l-a adoptat în temeiul dreptului mediului. Atunci când obiectul actului administrativ în discuție privește, precum în speță, o decizie de reînnoire a aprobării unei substanțe active precum cipermetrinul, obiectul unei cereri de reexaminare privește, în temeiul acestei dispoziții, reevaluarea unei astfel de aprobări.
- 39 Cererea de reexaminare internă a unui act administrativ urmărește, așadar, să se constate o pretinsă nelegalitate sau lipsa temeiniciei actului vizat. Solicitantul poate apoi să sesizeze, în conformitate cu articolul 12 din Regulamentul nr. 1367/2006 coroborat cu articolul 10 din acest regulament, instanța Uniunii prin introducerea unei acțiuni pentru necompetență, încălcarea unor norme fundamentale de procedură, încălcarea tratatelor sau a oricărei norme de drept privind aplicarea acestora ori abuzul de putere împotriva deciziei prin care a fost respinsă ca nefondată cererea de reexaminare internă.
- 40 Rezultă că, potrivit interpretării coroborate a articolelor 10 și 12 din Regulamentul nr. 1367/2006, o acțiune în anulare este admisibilă numai în cazul în care este îndreptată împotriva răspunsului la cererea respectivă, iar motivele invocate în susținerea anulării se referă în mod specific la acest răspuns (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 decembrie 2016, *TestBioTech și alții/Comisia*, T-177/13, nepublicată, EU:T:2016:736, punctul 56).
- 41 O astfel de acțiune nu poate fi întemeiată pe motive noi sau pe elemente de probă care nu apăreau în cererea de reexaminare, cu riscul de a lipsi cerința referitoare la motivarea unei asemenea cereri, prevăzută la articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1367/2006, de efectul său util și de a modifica obiectul procedurii inițiate prin această cerere (Hotărârea din 12 septembrie 2019, *TestBioTech și alții/Comisia*, C-82/17 P, EU:C:2019:719, punctul 39).
- 42 Astfel, este inerent sistemului reexaminării ca solicitantul unei reexaminări să prezinte motive concrete și precise de natură să repună în discuție aprecierile pe care este întemeiată decizia de autorizare. Prin urmare, pentru a preciza motivele de reexaminare în modul impus, solicitantul unei reexaminări interne a unui act administrativ în temeiul dreptului mediului este ținut să indice elementele de fapt sau argumentele de drept substanțiale care pot da naștere unor îndoieli plauzibile, și anume semnificative, în ceea ce privește aprecierea efectuată de instituția sau de organismul Uniunii în actul vizat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 septembrie 2019, *TestBioTech și alții/Comisia*, C-82/17 P, EU:C:2019:719, punctele 68 și 69).
- 43 În plus, motivele și argumentele invocate în fața Tribunalului în cadrul unei acțiuni având ca obiect anularea unei decizii de respingere a unei cereri de reexaminare internă nu pot fi considerate admisibile decât în măsura în care aceste motive și aceste argumente au fost deja prezentate de reclamant în cererea de reexaminare internă, și aceasta astfel încât Comisia să fi putut răspunde la ele (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 decembrie 2016, *TestBioTech și alții/Comisia*, T-177/13, nepublicată, EU:T:2016:736, punctul 68, și Hotărârea din 4 aprilie 2019, *ClientEarth/Comisia*, T-108/17, EU:T:2019:215, punctul 55).

- 44 Cu toate acestea, după cum recunoaște Comisia, nu se poate impune unui reclamant care formulează o acțiune în fața Tribunalului în temeiul articolului 12 din Regulamentul nr. 1367/2006 să se limiteze la a reproduce textual argumentele pe care le invocase în cererea sa de reexaminare internă.
- 45 Astfel, pe de o parte, în același mod în care un reclamant poate să formuleze recurs invocând, în fața Curții, motive derivate din însăși hotărârea atacată prin care să conteste temeinicia acesteia în drept (Hotărârea din 29 noiembrie 2007, Stadtwerke Schwäbisch Hall și alții/Comisia, C-176/06 P, nepublicată, EU:C:2007:730, punctul 17, Hotărârea din 10 aprilie 2014, Comisia/Siemens Österreich și alții și Siemens Transmission & Distribution și alții/Comisia, C-231/11 P-C-233/11 P, EU:C:2014:256, punctul 102, și Hotărârea din 25 ianuarie 2022, Comisia/European Food și alții, C-638/19 P, EU:C:2022:50, punctul 77), un reclamant în temeiul articolului 12 din Regulamentul nr. 1367/2006 trebuie să poată invoca argumente care urmăresc să critice, în drept, temeinicia deciziei adoptate ca răspuns la cererea sa de reexaminare internă. Asemenea argumente nu pot totuși modifica obiectul procedurii inițiate prin această cerere, sub sancțiunea lipșirii acesteia de efectul său util. În special, acestea nu pot include argumente sau probe noi care ar fi putut fi invocate odată cu cererea de reexaminare.
- 46 Pe de altă parte, un argument care nu a fost invocat în stadiul cererii de reexaminare nu poate fi considerat un motiv nou, inadmisibil în stadiul acțiunii în fața Tribunalului, dacă nu constituie decât dezvoltarea unei argumentații expuse deja în cadrul acestei cereri (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 3 martie 2016, Spania/Comisia, C-26/15 P, nepublicată, EU:C:2016:132, punctul 84, Hotărârea din 13 iulie 2017, Saint-Gobain Glass Deutschland/Comisia, C-60/15 P, EU:C:2017:540, punctul 51, și Hotărârea din 9 decembrie 2020, Groupe Canal +/Comisia, C-132/19 P, EU:C:2020:1007, punctul 28). Pentru a putea fi privit ca o dezvoltare a unui motiv sau a unei critici enunțate anterior, un argument nou trebuie să prezinte, cu motivele sau cu criticile expuse inițial, o legătură suficient de strânsă pentru a se putea considera că rezultă din evoluția normală a dezbaterii în cadrul unei proceduri contencioase (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 13 iulie 2022, Delifruit/Comisia, T-629/20, EU:T:2022:448, punctul 20 și jurisprudența citată).
- 47 Având în vedere natura specială a procedurii de reexaminare instituite prin Regulamentul nr. 1367/2006, o asemenea posibilitate trebuie totuși conciliată cu necesitatea de a menține efectul util al procedurii menționate, astfel încât ea nu poate permite unui reclamant să modifice obiectul acestei proceduri prin invocarea unor motive noi sau a unor probe care nu prezintă o legătură suficient de strânsă cu criticile invocate în stadiul cererii de reexaminare. Astfel, în speță, după cum susține Comisia, reclamanta nu poate invoca argumente noi „contextuale” care nu ar intra în sfera logicii acestei reguli de concordanță, cu excepția cazului în care se admite că asemenea argumente sunt, în orice caz, inoperante.
- 48 În lumina acestor considerații, Tribunalul va examina în continuare admisibilitatea argumentelor invocate de reclamantă pentru fiecare dintre criticile specifice prin care se urmărește contestarea temeiniciei deciziei atacate.

3. Cu privire la întinderea controlului jurisdicțional al Tribunalului

- 49 În temeiul articolului 1 alineatul (3) din acesta, scopul Regulamentului nr. 1107/2009 este de a asigura un nivel ridicat de protecție atât a sănătății oamenilor și a animalelor, cât și a mediului și de a îmbunătăți funcționarea pieței interne prin armonizarea normelor de introducere pe piață a PFS, îmbunătățind, în același timp, producția agricolă.

- 50 Prin impunerea menținerii unui nivel ridicat de protecție a mediului, Regulamentul nr. 1107/2009 aplică articolul 11 și articolul 114 alineatul (3) TFUE. Articolul 11 TFUE prevede că cerințele de protecție a mediului trebuie integrate în definirea și punerea în aplicare a politicilor și acțiunilor Uniunii, în special pentru promovarea dezvoltării durabile. Stabilind această obligație, articolul 114 alineatul (3) TFUE prevede că, în formularea propunerilor sale în special în domeniul protecției mediului, efectuate în temeiul apropierii legislațiilor care au ca obiect instituirea și funcționarea pieței interne, Comisia pornește de la premisa asigurării unui nivel ridicat de protecție, ținând seama în special de orice evoluție nouă, întemeiată pe fapte științifice, și că, în cadrul atribuțiilor ce le revin, Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene depun eforturi de asemenea pentru realizarea obiectivului respectiv. Această protecție a mediului are o importanță preponderentă în raport cu considerațiile economice, astfel încât este de natură să justifice consecințe economice negative, chiar considerabile, pentru anumiți operatori (a se vedea Hotărârea din 17 mai 2018, Bayer CropScience și alții/Comisia, T-429/13 și T-451/13, EU:T:2018:280, punctul 106 și jurisprudența citată).
- 51 Pe de altă parte, considerentul (8) al Regulamentului nr. 1107/2009 enunță că este necesară aplicarea principiului precauției și că regulamentul menționat urmărește să asigure faptul că industria dovedește că substanțele sau produsele fabricate sau introduse pe piață nu exercită niciun efect nociv asupra sănătății umane sau animale și nu au niciun efect inacceptabil asupra mediului.
- 52 În acest cadru, Comisiei trebuie să îi fie recunoscută o largă putere de apreciere pentru ca aceasta să poată atinge în mod eficient obiectivele care îi sunt stabilite prin Regulamentul nr. 1107/2009 și ținând cont de evaluările tehnice complexe pe care trebuie să le realizeze (a se vedea în acest sens Hotărârea din 18 iulie 2007, Industrias Químicas del Vallés/Comisia, C-326/05 P, EU:C:2007:443, punctul 75). Acest lucru este valabil în special pentru deciziile în materie de gestionare a riscurilor pe care trebuie să le adopte în temeiul regulamentulului respectiv (Hotărârea din 17 mai 2018, Bayer CropScience și alții/Comisia, T-429/13 și T-451/13, EU:T:2018:280, punctul 143).
- 53 Exercițarea acestei puteri nu se sustrage totuși controlului jurisdicțional. Astfel, rezultă dintr-o jurisprudență constantă că, în cadrul acestui control, instanța Uniunii trebuie să verifice respectarea normelor de procedură, exactitatea materială a faptelor reținute de Comisie, lipsa unei erori vădite în aprecierea acestor fapte sau lipsa unui abuz de putere (a se vedea Hotărârea din 18 iulie 2007, Industrias Químicas del Vallés/Comisia, C-326/05 P, EU:C:2007:443, punctul 76 și jurisprudența citată).
- 54 În ceea ce privește aprecierea de către instanța Uniunii a existenței unei erori vădite de apreciere, trebuie precizat că, pentru a stabili că a fost săvârșită o eroare vădită de către Comisie în aprecierea unor fapte complexe, de natură să justifice anularea actului atacat, elementele de probă prezentate de reclamant trebuie să fie suficiente pentru a lipsi de plauzibilitate aprecierile faptelor reținute în acest act. Cu excepția acestei examinări a plauzibilității, Tribunalul nu poate substitui prin propria apreciere cu privire la fapte complexe pe cea a autorului actului (a se vedea Hotărârea din 17 mai 2018, Bayer CropScience și alții/Comisia, T-429/13 și T-451/13, EU:T:2018:280, punctul 145 și jurisprudența citată).
- 55 Limitele controlului instanței menționate mai sus nu afectează însă obligația acesteia din urmă de a verifica exactitatea materială a elementelor de probă invocate, fiabilitatea și coerența acestora, precum și de a controla dacă aceste elemente constituie ansamblul datelor pertinente care trebuie luate în considerare pentru aprecierea unei situații complexe și dacă sunt de natură să susțină concluziile deduse (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 februarie 2005,

Comisia/Tetra Laval, C-12/03 P, EU:C:2005:87, punctul 39, Hotărârea din 9 iulie 2015, Germania/Comisia, C-360/14 P, nepublicată, EU:C:2015:457, punctul 37, și Hotărârea din 4 mai 2023, BCE/Crédit lyonnais, C-389/21 P, EU:C:2023:368, punctul 56).

56 În plus, trebuie amintit că, în cazurile în care o instituție dispune de o largă putere de apreciere, controlul respectării anumitor garanții procedurale prezintă o importanță fundamentală. Curtea a avut ocazia să precizeze că, printre aceste garanții, figurează în special obligația instituției competente de a examina, cu atenție și cu imparțialitate, toate elementele relevante ale cauzei și aceea de a-și motiva decizia în mod suficient (a se vedea în acest sens Hotărârea din 22 noiembrie 2007, Spania/Lenzing, C-525/04 P, EU:C:2007:698, punctul 58 și jurisprudența citată).

B. Cu privire la observațiile introductive formulate în titlul I din anexa la decizia atacată (primul aspect al motivului unic)

57 Acest prim aspect se compune din trei critici distincte, referitoare, prima, la rolul Comisiei în calitate de gestionar de riscuri în temeiul Regulamentului nr. 1107/2009, a doua, la rolul principiului precauției și, a treia, la rolul atribuit statelor membre în temeiul Regulamentului nr. 1107/2009 pentru autorizarea PFS-urilor.

58 În această privință, trebuie observat că, în anexa la decizia atacată, Comisia a dorit să formuleze „o serie de observații introductive generale privind elementele care stau la baza deciziilor sale de reglementare în temeiul Regulamentului [nr. 1107/2009 și care sunt] relevante pentru realizarea reexaminării interne”.

59 Așa cum recunoaște Comisia în memoriul în apărare, mai multe argumente invocate de reclamantă cu privire la aceste observații introductive în ceea ce privește rolul Comisiei ca gestionar de riscuri, principiul precauției și, respectiv, rolul statelor membre pot avea un efect asupra aprecierii pe fond a acțiunii.

60 În aceste condiții, argumentele reclamantei îndreptate împotriva acestor observații introductive, chiar dacă prezintă un caracter transversal, nu pot fi considerate inadmisibile sau inoperante. În consecință, acestea trebuie examinate pe fond.

1. Cu privire la rolul Comisiei în calitate de gestionar de riscuri și cu privire la rolul principiului precauției

61 În primul rând, reclamanta reproșează Comisiei că a considerat că, în calitate de gestionar de riscuri, în sensul articolului 3 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO 2002, L 31, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 8, p. 68), „ea nu [era] obligată să urmeze, în deciziile sale de reglementare, concluziile deduse din evaluarea științifică a riscurilor” întrucât putea să ia în considerare alți factori legitimi și putea însoți deciziile sale de aprobare de măsuri de reducere a riscurilor.

62 Mai întâi, potrivit reclamantei, ar fi eronat să se aplice în bloc Regulamentului nr. 1107/2009 economia și principiile Regulamentului nr. 178/2002. Astfel, contrar acestuia din urmă, Regulamentul nr. 1107/2009 ar fi întemeiat pe principiul precauției, așa încât ar plasa în mod

sistematic protejarea acestor interese mai presus de satisfacerea intereselor economice. În plus, anexa II la Regulamentul nr. 1107/2009 ar stabili o serie de criterii de excludere a căror nerespectare interzice aprobarea substanței active în cauză, fără nicio putere de apreciere din partea Comisiei. Aceasta ar fi, printre altele, situația proprietăților de perturbare a sistemului endocrin, al căror risc a fost invocat de reclamantă, precum și a mai multor criterii de mediu. Mai general, pe plan ecotoxicologic, punctul 3.8 din anexa II la Regulamentul nr. 1107/2009 ar permite Comisiei să aprobe o substanță activă numai dacă „evaluarea riscurilor demonstrează că acestea sunt admisibile”, conducând în special doar la o „expunere neglijabilă a albinelor”.

- 63 Potrivit reclamantei, din aceste dispoziții rezultă că Comisia nu este autorizată, în temeiul gestionării riscurilor, să aprobe substanțe active despre care o evaluare științifică independentă demonstrează că nu sunt conforme cu criteriile stabilite în anexa II la Regulamentul nr. 1107/2009. Aceasta ar fi situația și în ceea ce privește caracterul „admisibil” al riscului, care poate fi uneori determinat în stadiul evaluării, iar nu al gestionării acestuia din urmă. Astfel, potrivit Comunicării Comisiei privind recurgerea la principiul precauției din 2 februarie 2000 [COM(2000) 1 final], această operațiune de gestionare a riscurilor ar interveni numai în prezența unei „evaluări științifice a riscului care, din cauza unor date insuficiente, a caracterului lor neconcludent sau chiar a impreciziei lor, nu permite să se determine cu o certitudine suficientă riscul în discuție”. Cu alte cuvinte, atunci când riscul este stabilit cu suficientă certitudine, Comisia nu ar putea să nu țină seama de concluziile evaluării științifice, întemeindu-se pe atribuțiile sale de gestionar de riscuri. Aceasta ar fi situația în special atunci când EFSA indică prezența unui „risc ridicat” asociat substanței.
- 64 În plus, reclamanta arată că, chiar presupunând că Comisia este în măsură să aprobe, având în vedere alte interese, în special de natură economică, o substanță a cărei evaluare de către EFSA demonstrează că nu îndeplinește criteriile din anexa II la Regulamentul nr. 1107/2009, Regulamentul de punere în aplicare 2021/2049 nu se întemeiază pe nicio motivare de acest tip.
- 65 În al doilea rând, reclamanta critică constatarea Comisiei potrivit căreia un regim de aprobare însoțit de „măsuri stricte de reducere a riscurilor”, precum Regulamentul de punere în aplicare 2021/2049, poate fi atât o aplicare a principiului precauției, cât și un mijloc de respectare a principiului proporționalității. Pe de o parte, aceasta apreciază că invocarea unor astfel de principii nu poate avea ca efect lipsirea de eficacitate a condițiilor de aprobare clare și precise stabilite la articolul 4 și în anexa II la Regulamentul nr. 1107/2009. Dacă evaluarea științifică ar conduce la constatarea că o substanță nu îndeplinește aceste condiții, Comisia nu s-ar putea substitui legiuitorului aprobând totuși substanța menționată din motive politice sau economice. Pe de altă parte, adoptarea unor măsuri de reducere a riscurilor trebuie să fie compatibilă cu principiul efectivității. Or, acest principiu ar fi afectat de condiții atât de stricte încât devin impracticabile și, prin urmare, riscă să nu fie aplicate, respectate și controlate. Anumite condiții care stau la baza Regulamentului de punere în aplicare 2021/2049, precum zonele tampon de peste o sută de metri, ar fi în mod vădit nerealiste. De altfel, nicio măsură specifică nu ar fi impusă statelor membre, ceea ce ar face respectarea acestor condiții și mai iluzorie.
- 66 Comisia contestă aceste argumente.
- 67 Cu titlu introductiv, trebuie observat că, contrar celor susținute de Comisie, poziția reclamantei potrivit căreia Comisia ar fi privată automat de „orice putere de apreciere” în caz de incertitudine cu privire la aspectul dacă este îndeplinit unul dintre criteriile indicate la punctul 3 din anexa II la Regulamentul nr. 1107/2009 prezintă o legătură suficient de strânsă cu argumentul, invocat de reclamantă la punctul 16 din cererea sa de reexaminare internă, din care reiese că, „[î]n temeiul

principiilor precauției și al unui nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului, precum și al articolului 4 [alineatul] (1) din Regulamentul [nr. 1107/2009], identificarea chiar și a unui singur [domeniu critic de preocupare] ar trebui să ducă la o [nereînnoire a aprobării] substanței, în măsura în care protecția sănătății umane sau a mediului nu poate fi garantată”.

- 68 De asemenea, în ceea ce privește argumentul întemeiat pe punctul 3.8 din anexa II la Regulamentul nr. 1107/2009, trebuie să se considere că acesta prezintă o legătură suficient de strânsă cu argumentele invocate de reclamantă în cererea sa de reexaminare internă, astfel încât trebuie considerat ca inadmisibil, în temeiul jurisprudenței menționate la punctul 46 de mai sus.
- 69 Pe fond, în ceea ce privește rolul Comisiei în calitate de gestionar de riscuri și rolul principiului precauției, trebuie mai întâi amintit că procedurile de autorizare și de aprobare instituite prin Regulamentul nr. 1107/2009 pentru PFS și substanțele lor active constituie una dintre expresiile principiului precauției (a se vedea în acest sens Hotărârea din 17 mai 2018, Bayer CropScience și alții/Comisia, T-429/13 și T-451/13, EU:T:2018:280, punctul 108 și jurisprudența citată).
- 70 Principiul precauției constituie un principiu general de drept al Uniunii care impune autorităților în cauză să ia, în cadrul precis al exercitării competențelor care le sunt atribuite de reglementarea relevantă, măsuri adecvate în vederea prevenirii unor riscuri potențiale pentru sănătatea publică, securitate și mediu, acordând prioritate cerințelor legate de protecția acestor interese față de interesele economice. Astfel, în măsura în care instituțiile Uniunii sunt responsabile, în ansamblul domeniilor lor de competență, de protecția sănătății publice, a securității și a mediului, principiul precauției poate fi considerat un principiu autonom care decurge din dispozițiile tratatului, în special din articolul 11, din articolul 168 alineatul (1), din articolul 169 alineatele (1) și (2) și din articolul 191 alineatele (1) și (2) TFUE (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 noiembrie 2002, Artegoda și alții/Comisia, T-74/00, T-76/00, T-83/00-T-85/00, T-132/00, T-137/00 și T-141/00, EU:T:2002:283, punctul 184, Hotărârea din 21 octombrie 2003, Solvay Pharmaceuticals/Consiliul, T-392/02, EU:T:2003:277, punctul 121, și Hotărârea din 11 iulie 2019, BP/FRA, T-838/16, nepublicată, EU:T:2019:494, punctul 396).
- 71 Principiul precauției presupune că, în cazul în care persistă anumite incertitudini cu privire la existența sau la întinderea unor riscuri, printre altele în legătură cu mediul, pot fi luate măsuri de protecție fără a trebui să se aștepte demonstrarea deplină a caracterului real și grav al acestor riscuri. Atunci când se dovedește imposibilă determinarea cu certitudine a existenței sau a întinderii riscului invocat, din cauza naturii neconcludente a rezultatelor studiilor efectuate, dar persistă probabilitatea unui prejudiciu real pentru mediu în ipoteza realizării riscului, principiul precauției justifică adoptarea unor măsuri restrictive (a se vedea Hotărârea din 6 mai 2021, Bayer CropScience și Bayer/Comisia, C-499/18 P, EU:C:2021:367, punctul 80 și jurisprudența citată).
- 72 În aceste condiții, trebuie să se considere că principiul precauției nu justifică adoptarea unor măsuri restrictive decât cu condiția ca acestea să fie nu numai nediscriminatorii și obiective, ci și proporționale. Astfel, principiul precauției, așa cum este prevăzut la articolul 191 alineatul (2) TFUE, se adresează acțiunii Uniunii și nu poate fi interpretat în sensul că o instituție a Uniunii are obligația, doar în temeiul acestui principiu, să adopte o măsură precisă, precum refuzul unei autorizații. Deși este adevărat că acest principiu poate justifica adoptarea unei măsuri restrictive de către o instituție, nu este mai puțin adevărat că nu o impune în orice caz (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 4 aprilie 2019, ClientEarth/Comisia, T-108/17, EU:T:2019:215, punctele 282 și 284).

- 73 Atunci când evaluarea științifică nu permite să se stabilească cu suficientă certitudine existența riscului, utilizarea sau neutilizarea principiului precauției depinde, ca regulă generală, de nivelul de protecție ales de autoritatea competentă în exercitarea largii sale puteri de apreciere. Această alegere trebuie să fie însă conformă cu principiul preeminenței protecției sănătății publice, securității și mediului față de interesele economice, precum și cu principiile proporționalității și nediscriminării (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 noiembrie 2002, *Artegodan și alții/Comisia*, T-74/00, T-76/00, T-83/00-T-85/00, T-132/00, T-137/00 și T-141/00, EU:T:2002:283, punctul 186, și Hotărârea din 21 octombrie 2003, *Solvay Pharmaceuticals/Consiliul*, T-392/02, EU:T:2003:277, punctul 125).
- 74 În cadrul procesului care conduce la adoptarea de către o instituție a măsurilor adecvate pentru prevenirea anumitor riscuri potențiale pentru sănătatea publică, siguranța și mediu în temeiul principiului precauției, se pot distinge trei etape succesive: în primul rând, identificarea efectelor potențial negative ale unui fenomen, în al doilea rând, evaluarea riscurilor pentru sănătatea publică, siguranța și mediu care sunt legate de acest fenomen și, în al treilea rând, în cazul în care riscurile potențiale identificate depășesc pragul a ceea ce este acceptabil pentru societate, gestionarea riscurilor prin adoptarea unor măsuri de protecție adecvate (Hotărârea din 17 mai 2018, *Bayer CropScience și alții/Comisia*, T-429/13 și T-451/13, EU:T:2018:280, punctul 111).
- 75 În primul rând, reclamanta susține în esență că, atunci când EFSA stabilește cu suficientă certitudine un risc, Comisia nu ar putea să nu ia în considerare concluziile evaluării științifice întemeindu-se pe atribuțiile sale de gestionar de riscuri.
- 76 În această privință, trebuie amintit mai întâi că, în decizia atacată, Comisia a arătat următoarele:

„Atunci când adoptă regulamente de punere în aplicare privind aprobarea sau reînnoirea aprobării unei substanțe active în temeiul [Regulamentului nr. 1107/2009], Comisia acționează în calitate de gestionar de riscuri în sensul articolului 3 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002. Aceasta acționează în urma unui proces de evaluare a riscurilor în două etape desfășurate de un [SMR] sau de EFSA, în strânsă consultare cu gestionarii de riscuri din statele membre reprezentate în cadrul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale – secția Produse fitosanitare – Legislație.

Prin urmare, Comisia dorește să amintească, în primul rând, că, în calitate de gestionar de riscuri, ea nu este obligată să urmeze, în deciziile sale de reglementare, concluziile deduse din evaluarea științifică a riscurilor, ci le utilizează ca bază pentru a lua decizii în cunoștință de cauză privind gestiunea riscului [a se vedea considerentul (34) al Regulamentului (CE) nr. 178/2002], luând în considerare diferite elemente. Printre aceste elemente figurează proiectul de raport de evaluare a reînnoirii elaborat de [SMR] și concluziile EFSA cu privire la rezultatele examinării *inter pares* a acestui proiect de evaluare a reînnoirii, efectuată sub îndrumarea sa. În fapt, articolul 14 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul [de punere în aplicare] (UE) nr. 844/2012 prevede că Comisia «ține seama» de aceste rezultate atunci când ia decizii privind gestiunea riscului. În plus, Comisia poate solicita EFSA orice clarificări pe care le consideră necesare pentru a lua decizia privind gestiunea riscului, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 178/2002, în special atunci când consideră că este necesar să consolideze certitudinea științifică. Aceste declarații fac de asemenea parte din evaluarea riscurilor pe care Comisia își întemeiază decizia.

Rolul Comisiei în calitate de gestionar de riscuri presupune ca deciziile sale să poată implica o alegere în selectarea opțiunilor adecvate de prevenire și control pentru a atenua riscurile identificate în evaluarea riscurilor. În fapt, articolul 6 din [Regulamentul nr. 1107/2009] prevede că aprobarea și reînnoirea deciziilor de aprobare de către Comisie pot fi condiționate de anumite cerințe și restricții precum «necesitatea impunerii unor măsuri de reducere a riscurilor» [articolul 6 litera (i)], pentru a asigura respectarea criteriilor de aprobare prevăzute la articolul 4 și în anexa II la [Regulamentul nr. 1107/2009].

Comisia ține să amintească în acest context că criteriul de aprobare în domeniul mediului este lipsa unor efecte «inacceptabile» asupra mediului [a se vedea articolul 4 alineatul (3) litera (e) din Regulamentul nr. 1107/2009], ceea ce diferă de criteriul referitor la sănătatea umană, și anume «nu exercită imediat sau în timp efecte nocive asupra sănătății umane [...] sau asupra sănătății animale» [a se vedea articolul 4 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul nr. 1107/2009].”

- 77 Mai întâi, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței, pentru instituția care trebuie să se confrunte cu efectele potențial negative ale unui fenomen, evaluarea riscurilor pentru sănătatea publică, siguranță și mediu constă în a aprecia în mod științific riscurile respective și în a stabili dacă acestea depășesc nivelul de risc considerat acceptabil pentru societate. Astfel, pentru ca instituțiile să poată efectua o evaluare a riscurilor, este necesar, pe de o parte, ca acestea să dispună de o evaluare științifică a riscurilor și, pe de altă parte, să stabilească nivelul de risc considerat inacceptabil pentru societate (a se vedea Hotărârea din 17 martie 2021, FMC/Comisia, T-719/17, EU:T:2021:143, punctul 65 și jurisprudența citată).
- 78 Evaluarea științifică a riscurilor este un proces științific care constă, în măsura posibilului, în identificarea și în definirea unui pericol, în evaluarea expunerii la pericolul respectiv și în definirea riscului [a se vedea Hotărârea din 12 aprilie 2013, Du Pont de Nemours (France) și alții/Comisia, T-31/07, nepublicată, EU:T:2013:167, punctul 138 și jurisprudența citată].
- 79 Întrucât reprezintă un proces științific, evaluarea științifică a riscurilor trebuie să fie încredințată de instituție unor experți științifici (a se vedea Hotărârea din 17 mai 2018, Bayer CropScience și alții/Comisia, T-429/13 și T-451/13, EU:T:2018:280, punctul 115 și jurisprudența citată).
- 80 Evaluarea științifică a riscurilor nu trebuie să furnizeze în mod obligatoriu instituțiilor probe științifice concludente cu privire la caracterul real al riscului și la gravitatea efectelor adverse potențiale în cazul realizării acestui risc. Astfel, contextul aplicării principiului precauției corespunde prin ipoteză unui context de incertitudine științifică. În plus, adoptarea unei măsuri preventive sau, dimpotrivă, retragerea sau relaxarea acesteia nu poate fi condiționată de proba absenței oricărui risc, deoarece o astfel de dovadă este în general imposibil de furnizat din punct de vedere științific, având în vedere că nivelul de risc zero nu există în practică. Cu toate acestea, o măsură preventivă nu ar putea fi motivată în mod valabil printr-o abordare pur ipotetică a riscului, bazată pe simple supoziții neverificate încă din punct de vedere științific (a se vedea Hotărârea din 17 martie 2021, FMC/Comisia, T-719/17, EU:T:2021:143, punctul 69 și jurisprudența citată).
- 81 Astfel, evaluarea științifică a riscului trebuie să se bazeze pe cele mai bune date științifice disponibile și trebuie să fie realizată în mod independent, obiectiv și transparent [a se vedea Hotărârea din 12 aprilie 2013, Du Pont de Nemours (France) și alții/Comisia, T-31/07, nepublicată, EU:T:2013:167, punctul 141 și jurisprudența citată].

- 82 În plus, o măsură preventivă poate fi luată numai în cazul în care riscul, fără ca existența și întinderea acestuia să fi fost dovedite pe deplin de date științifice concludente, este totuși suficient de documentat pe baza datelor științifice disponibile la momentul adoptării respectivei măsuri [Hotărârea din 12 aprilie 2013, Du Pont de Nemours (France) și alții/Comisia, T-31/07, nepublicată, EU:T:2013:167, punctul 143, Hotărârea din 17 mai 2018, Bayer CropScience și alții/Comisia, T-429/13 și T-451/13, EU:T:2018:280, punctul 120, și Hotărârea din 17 martie 2021, FMC/Comisia, T-719/17, EU:T:2021:143, punctul 73].
- 83 În continuare, stabilirea nivelului de risc considerat inacceptabil pentru societate revine, cu respectarea normelor aplicabile, instituțiilor însărcinate cu alegerea politică pe care o constituie stabilirea unui nivel adecvat de protecție pentru societatea respectivă. Acestor instituții le revine sarcina de a determina pragul critic de probabilitate a efectelor adverse pentru sănătatea publică, siguranță și mediu și nivelul acestor efecte potențiale pe care nu îl mai consideră acceptabil pentru această societate, prag care, odată depășit, necesită, în interesul protecției sănătății publice, siguranței și mediului, recurgerea la măsuri preventive în pofida incertitudinii științifice care subzistă (a se vedea Hotărârea din 17 martie 2021, FMC/Comisia, T-719/17, EU:T:2021:143, punctul 75 și jurisprudența citată).
- 84 La stabilirea nivelului de risc considerat inacceptabil pentru societate, instituțiile sunt obligate să asigure un nivel ridicat de protecție a sănătății publice, a siguranței și a mediului. Acest nivel ridicat de protecție nu trebuie în mod necesar, pentru a fi compatibil cu articolul 114 alineatul (3) TFUE, să fie cel mai ridicat posibil din punct de vedere tehnic. Pe de altă parte, aceste instituții nu pot să adopte o abordare pur ipotetică a riscului și să își orienteze deciziile spre un nivel de „risc zero” [Hotărârea din 12 aprilie 2013, Du Pont de Nemours (France) și alții/Comisia, T-31/07, nepublicată, EU:T:2013:167, punctul 146, și Hotărârea din 17 martie 2021, FMC/Comisia, T-719/17, EU:T:2021:143, punctul 76].
- 85 Stabilirea nivelului de risc considerat inacceptabil pentru societate depinde de evaluarea făcută de autoritatea publică competentă în raport cu circumstanțele particulare ale fiecărui caz. În această privință, autoritatea poate ține seama între altele de gravitatea impactului apariției acestui risc asupra sănătății publice, a siguranței și a mediului, inclusiv de implicațiile posibilelor efecte adverse, de persistența, de reversibilitatea sau de posibilele efecte întârziate ale acestor prejudicii, precum și de percepția mai mult sau mai puțin concretă a riscului pe baza cunoștințelor științifice disponibile [Hotărârea din 12 aprilie 2013, Du Pont de Nemours (France) și alții/Comisia, T-31/07, nepublicată, EU:T:2013:167, punctul 147, Hotărârea din 17 mai 2018, Bayer CropScience și alții/Comisia, T-429/13 și T-451/13, EU:T:2018:280, punctul 124, și Hotărârea din 17 martie 2021, FMC/Comisia, T-719/17, EU:T:2021:143, punctul 77].
- 86 În sfârșit, gestionarea riscului reprezintă un set de acțiuni întreprinse de o instituție care se confruntă cu un risc în scopul de a-l reduce la un nivel considerat acceptabil pentru societate, având în vedere obligația acesteia, în temeiul principiului precauției, de a asigura un nivel ridicat de protecție a sănătății publice, a siguranței și a mediului [Hotărârea din 12 aprilie 2013, Du Pont de Nemours (France) și alții/Comisia, T-31/07, nepublicată, EU:T:2013:167, punctul 148, Hotărârea din 17 mai 2018, Bayer CropScience și alții/Comisia, T-429/13 și T-451/13, EU:T:2018:280, punctul 125, și Hotărârea din 17 martie 2021, FMC/Comisia, T-719/17, EU:T:2021:143, punctul 78].

- 87 Aceste acțiuni includ adoptarea de măsuri provizorii, care trebuie să fie proporționale, nediscriminatorii, transparente și coerente în raport cu măsurile similare deja adoptate (a se vedea Hotărârea din 17 mai 2018, Bayer CropScience și alții/Comisia, T-429/13 și T-451/13, EU:T:2018:280, punctul 126 și jurisprudența citată).
- 88 Având în vedere cele ce precedă, reclamanta nu poate susține în mod valabil că, întrucât EFSA identifică anumite domenii critice de preocupare, Comisia nu ar mai dispune de nicio putere de apreciere în această privință.
- 89 Astfel, deși, în temeiul articolului 14 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 844/2012 al Comisiei din 18 septembrie 2012 de stabilire a dispozițiilor necesare pentru punerea în aplicare a procedurii de reînnoire pentru substanțele active, prevăzută în Regulamentul nr. 1107/2009 (JO 2012, L 252, p. 26), Comisia trebuie să „țin[ă] seama” de concluziile EFSA și de proiectul de raport de evaluare a reînnoirii emis de SMR, cu ocazia adoptării unui regulament referitor la reînnoirea aprobării unei substanțe active, ca gestionar de riscuri, ea nu este ținută de constatările făcute de EFSA sau de SMR (a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 octombrie 2023, Ascenza Agro și Industrias Afrasa/Comisia, T-77/20, EU:T:2023:602, punctele 246 și 247).
- 90 Astfel, o asemenea luare în considerare nu poate fi interpretată ca o obligație a Comisiei de a urma în toate privințele concluziile EFSA sau ale SMR, chiar dacă aceste concluzii sunt punctul de pornire al evaluării și, prin urmare, au o pondere importantă în evaluarea respectivă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 9 februarie 2022, Taminco și Arysta LifeScience Great Britain/Comisia, T-740/18, EU:T:2022:61, punctul 141).
- 91 Cu toate acestea, puterea largă de apreciere a Comisiei în calitate de gestionar de riscuri rămâne încadrată de respectarea necesară a dispozițiilor Regulamentului nr. 1107/2009, în special articolul 4, coroborat cu anexa II la acest regulament, precum și de principiul precauției care stă la baza tuturor dispozițiilor regulamentului menționat.
- 92 În special, atunci când evaluarea riscurilor conduce la identificarea mai multor domenii critice de preocupare, în sensul amintit la punctul 8 de mai sus, și la o recomandare de a nu reînnoi aprobarea substanței active în cauză, Comisia nu se poate îndepărta, în principiu, de rezultatele unei asemenea evaluări, în caz contrar existând riscul de încălcare a principiului precauției.
- 93 În această privință, Comisia nu poate reînnoi aprobarea unei substanțe active decât dacă se demonstrează suficient că, în pofida identificării domeniilor critice de preocupare, măsurile de reducere a riscurilor permit să se concluzioneze că sunt respectate criteriile prevăzute la articolul 4 alineatele (1)-(3) din Regulamentul nr. 1107/2009. O astfel de demonstrație nu poate fi considerată suficientă în lipsa unei verificări științifice a caracterului adecvat al unor asemenea măsuri în raport cu criteriile citate anterior.
- 94 Astfel, după cum arată Comisia și sub rezerva respectării principiilor enunțate la punctele 89-93 de mai sus, rolul său este tocmai determinarea riscurilor care sunt acceptabile pentru societate, cu un nivel de toleranță mai ridicat în ceea ce privește protecția mediului decât în ceea ce privește sănătatea umană sau animală, și luând în considerare măsuri de gestionare pentru a atenua riscurile determinate.

- 95 Contrar celor susținute de reclamantă, aceasta nu înseamnă că, prin reînnoirea aprobării substanței active cipermetrin și prin impunerea în același timp a anumitor măsuri de gestionare a riscurilor, Comisia nu ar fi „ținut seama” sau ar fi ignorat evaluările științifice ale EFSA.
- 96 În această privință, trebuie amintit că, în speță, evaluarea riscurilor de către EFSA în concluziile sale a fost precizată ulterior prin declarația sa din 2019, în care a confirmat posibilitatea adoptării unor măsuri de gestionare a riscurilor. În consecință, simplul fapt că EFSA a identificat în concluziile sale patru domenii critice de preocupare nu permite să se considere că Comisia nu mai dispunea de nicio marjă de apreciere, în calitate de gestionar de riscuri, cu condiția să se asigure că erau îndeplinite criteriile prevăzute la articolul 4 din Regulamentul nr. 1107/2009. Cu alte cuvinte, nu este exclus ca Comisia să verifice, cu respectarea principiului precauției, dacă riscul ar fi putut deveni acceptabil prin impunerea anumitor măsuri.
- 97 În plus, reclamanta se referă în mod greșit la astfel de măsuri de gestionare a riscurilor numai în prezența unei „lipse de date”. În fapt, articolul 4 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 1107/2009 se referă la „condiții realiste de utilizare” și permite, așadar, adoptarea măsurilor în discuție și pentru riscuri bine stabilite, chiar și atunci când un risc este stabilit pe baza unui set complet de date.
- 98 Prin urmare, prima critică a reclamantei trebuie respinsă.
- 99 În al doilea rând, reclamanta susține în esență că anexa II la Regulamentul nr. 1107/2009 stabilește o serie de criterii de excludere a căror nerespectare ar interzice aprobarea substanței active în cauză, fără nicio putere de apreciere a Comisiei. Aceasta ar fi situația în special în ceea ce privește efectele de perturbare a sistemului endocrin prevăzute la punctele 3.6.5 și 3.8.5 din anexa II la regulamentul menționat.
- 100 În această privință, din jurisprudență reiese că criteriile care figurează la punctele 3.6.2, 3.6.3 și 3.6.5 din anexa II la Regulamentul nr. 1107/2009, care se referă la genotoxicitate, la carcinogenicitate și, respectiv, la proprietățile de disruptor endocrin, sunt redactate și trebuie să fie interpretate în același mod ca cel care este menționat la punctul 3.6.4 din această anexă, și anume că substanțele active „se aprobă numai dacă” aceste substanțe „nu sunt sau nu trebuie să fie” clasificate drept mutagene, carcinogene sau deținând astfel proprietăți de disruptor endocrin. În acest sens, este vorba despre „criterii de excludere”, spre deosebire de condițiile de la articolul 4 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 1107/2009, pentru care articolul 4 alineatul (1) din același regulament prevede că, din moment ce se poate presupune că sunt îndeplinite, substanța în discuție trebuie să fie aprobată (a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 octombrie 2023, Ascenza Agro și Industrias Afrasa/Comisia, T-77/20, EU:T:2023:602, punctele 118-121).
- 101 Cu toate acestea, este suficient să se constate că, în speță, nu reiese din decizia atacată că criteriul prevăzut la punctul 3.6.5 din anexa II la Regulamentul nr. 1107/2009 nu ar constitui un criteriu de excludere, în sensul jurisprudenței citate la punctul 100 de mai sus. În plus, cipermetrinul nu a fost în niciun moment calificat de EFSA sau de SMR drept o substanță activă cu proprietăți de disruptor endocrin, în sensul punctului 3.6.5 din anexa II la Regulamentul nr. 1107/2009. Pe de altă parte, respectarea criteriului referitor la proprietățile de disruptor endocrin nu figura printre „domeniile critice de preocupare” identificate de EFSA în concluziile sale.
- 102 Prin urmare, a doua critică a reclamantei trebuie respinsă ca inoperantă.

- 103 În al treilea rând, în ceea ce privește argumentele reclamantei întemeiate pe respectarea necesară a principiului efectivității, după cum s-a arătat la punctul 91 de mai sus, larga putere de apreciere a Comisiei în calitate de gestionar de riscuri rămâne încadrată de articolul 4 din Regulamentul nr. 1107/2009 coroborat cu anexa II la regulamentul menționat. În această privință, din articolul 4 alineatele (2) și (3) din regulamentul respectiv reiese că aprobarea unei substanțe active poate fi acordată numai dacă se demonstrează că sunt îndeplinite condițiile de aprobare, în condiții realiste de utilizare. În conformitate cu alineatul (5) al aceluiași articol, trebuie să se demonstreze că cel puțin o utilizare reprezentativă a cel puțin unui PFS conținând respectiva substanță îndeplinește criteriile menționate, în condiții realiste de utilizare.
- 104 De asemenea, Comisia, în calitate de gestionar de riscuri, nu poate considera că criteriile prevăzute la articolul 4 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 1107/2009 sunt îndeplinite atunci când o astfel de concluzie se întemeiază pe impunerea unor măsuri de reducere a riscurilor care nu ar permite excluderea efectelor nocive asupra sănătății umane sau a efectelor inacceptabile asupra mediului, printre altele pentru că astfel de măsuri sunt nerealistice. Cu alte cuvinte, ea nu poate identifica o utilizare „sigură” fără a se asigura că măsurile de reducere a riscurilor reținute în acest scop permit efectiv, iar nu teoretic, reducerea riscului identificat la un nivel acceptabil.
- 105 Cu toate acestea, în decizia atacată, Comisia nu a susținut nicidecum că ar avea dreptul să prevadă măsuri de reducere a riscurilor care ar fi nerealistice. Dimpotrivă, ea s-a întemeiat pe declarația din 2019, în care EFSA însăși a constatat că măsurile de reducere a riscurilor reluate în anexa I la Regulamentul de punere în aplicare 2021/2049, a căror respectare trebuie să fie verificată de statele membre în cadrul procedurilor de autorizare a PFS care conțin substanța activă în cauză, permiteau să se concluzioneze că există un risc scăzut pentru organismele acvatice, pentru artropodele nevizate și pentru albine. Pe de altă parte, Comisia a considerat că era de competența statelor membre, în cadrul respectivelor proceduri de autorizare, să verifice dacă astfel de măsuri erau posibile în practică. În consecință, argumentul reclamantei trebuie respins.
- 106 În ceea ce privește referirea la considerațiile economice sau politice cărora Comisia le-ar fi acordat prioritate prin adoptarea Regulamentului de punere în aplicare 2021/2049, este vorba despre un argument nou în raport cu obiecțiile invocate în cererea de reexaminare și, prin urmare, inadmisibil în cadrul prezentei acțiuni. În orice caz, un asemenea argument este prea vag și ipotetic pentru a putea repune în discuție legalitatea deciziei atacate.
- 107 În sfârșit, afirmând, în esență, în decizia atacată, că putea să recurgă la principiul precauției în aplicarea și implementarea Regulamentului nr. 1107/2009, respectând totodată principiul proporționalității, după cum a confirmat Curtea (a se vedea în acest sens Hotărârea din 6 mai 2021, Bayer CropScience și Bayer/Comisia, C-499/18 P, EU:C:2021:367, punctul 166), Comisia nu a săvârșit nicio eroare de drept.
- 108 Prin urmare, fără a aduce atingere aspectului dacă Comisia putea considera în mod valabil că cipermetrinul îndeplinea condițiile de aprobare prevăzute la punctul 3.6.5 din anexa II la Regulamentul nr. 1107/2009, care va fi examinat în continuare, argumentația reclamantei trebuie respinsă.

2. *Cu privire la rolul atribuit statelor membre în temeiul Regulamentului nr. 1107/2009*

- 109 Reclamanta apreciază că Comisia nu poate considera în mod valabil că, la momentul eliberării autorizațiilor de introducere pe piață a produselor care conțin cipermetrin, revine statelor membre sarcina de a „stabili condiții adecvate, precum măsuri de reducere a riscurilor”, și de a efectua evaluarea comparativă prevăzută la articolul 50 din Regulamentul nr. 1107/2009, din moment ce cipermetrinul a fost clasificat ca substanță susceptibilă de înlocuire.
- 110 Aceasta consideră că Comisia nu poate să se degreveză de responsabilitățile sale cu privire la statele membre. Pe de o parte, majoritatea statelor membre nu ar avea capacitatea administrativă de a concepe astfel de măsuri de reducere a riscurilor și cu atât mai puțin de a asigura respectarea lor în practică. Degrevându-se astfel față de statele membre, Comisia ar încălca, așadar, principiul cooperării loiale consacrat la articolul 4 alineatul (3) TUE. Pe de altă parte, Regulamentul nr. 1107/2009 ar prevedea un principiu al recunoașterii reciproce care ar permite titularului unei autorizații într-un stat membru să o invoce în alte state. Acest mecanism ar avea drept consecință privarea statelor membre de un control veritabil asupra produselor utilizate pe teritoriul lor și ar putea da naștere unei „uniformizări la nivel inferior”. Având în vedere acest context, poziția Comisiei ar compromite cele două obiective ale Regulamentului nr. 1107/2009, și anume armonizarea normelor privind produsele fitosanitare pe piața internă și realizarea unui nivel ridicat de protecție a sănătății și a mediului.
- 111 Comisia contestă aceste argumente.
- 112 În anexa la decizia atacată, Comisia a precizat ceea ce urmează, cu titlu de „observații introductive”, în secțiunea c) intitulată „Rolul atribuit statelor membre în temeiul [Regulamentului nr. 1107/2009] pentru autorizarea PFS”:

„Comisia dorește să amintească faptul că legiuitorii au decis să distingă nivelul de acțiune în cadrul Uniunii în ceea ce privește aprobarea substanțelor active, lăsând în același timp autorizarea produselor care conțin aceste substanțe pentru a fi utilizate ca pesticide sub responsabilitatea statelor membre [a se vedea considerentele (10) și (23) ale [Regulamentului nr. 1107/2009]]. Astfel, statele membre trebuie să garanteze siguranța prin stabilirea unor condiții adecvate, cum ar fi măsuri de reducere a riscurilor, inclusiv, fără a se limita la acestea, cele necesare pentru aprobare la nivelul [Uniunii]. În plus, atunci când o substanță este clasificată printre substanțele susceptibile de înlocuire, statele membre pot acorda autorizații numai dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 50 din [Regulamentul nr. 1107/2009], cu alte cuvinte după efectuarea unei evaluări comparative.

În cazul cipermetrinului, Comisia a procedat cu atenție, examinând în detaliu punctele de vedere exprimate de evaluatorii de riscuri cu privire la reînnoirea aprobării cipermetrinului. Aceasta a reluat contactul cu EFSA și cu [EMR]. Comisia și-a consolidat în continuare decizia solicitând EFSA o declarație suplimentară privind eficacitatea măsurilor potențiale de reducere a riscurilor și obligând statele membre să impună astfel de măsuri prin intermediul autorizațiilor lor (a se vedea «condițiile specifice» enunțate în anexele I și II la regulamentul Comisiei), în ceea ce privește, printre altele, următoarele elemente:

- Limitarea utilizării la utilizatorii profesioniști;
- Condiții specifice și măsurabile de protecție a organismelor acvatice și a artropodelor nevizate, inclusiv albinele;

- Instrucțiuni specifice care obligă statele membre, atunci când examinează o cerere de autorizare, să acorde o atenție deosebită mai multor aspecte, printre care protecția organismelor acvatiche și a artropodelor nevizate, inclusiv a albinelor, evaluarea riscurilor pentru consumatori și specificația tehnică a substanței active, astfel cum este fabricată;
 - Prevederea unor măsuri de monitorizare, după caz.”
- 113 Or, astfel cum arată Comisia în mod întemeiat, reclamanta nu contestă temeinicia argumentelor citate anterior din anexa la decizia atacată, ci se limitează la a sublinia, în esență, pe de o parte, că Comisia s-ar sustrage de la obligațiile sale, punându-le în sarcina statelor membre, și, pe de altă parte, că principiul recunoașterii reciproce a autorizațiilor, consacrat la articolul 40 și următoarele din Regulamentul nr. 1107/2009, ar fi contrar obiectivelor regulamentului menționat.
- 114 Or, în ceea ce privește primul argument, trebuie să se constate că, prin faptul că a amintit că, în temeiul Regulamentului nr. 1107/2009, aprobarea substanței active revine Comisiei, în timp ce autorizarea produsului revine statelor membre, Comisia nu a săvârșit nicio eroare de drept. De altfel, reclamanta se limitează să se refere la probleme de supraîncărcare administrativă de care ar suferi autoritățile naționale, însă nu contestă argumentul potrivit căruia revine într-adevăr statelor membre, în temeiul articolului 50 din Regulamentul nr. 1107/2009, să efectueze o evaluare comparativă înainte de a acorda o autorizație referitoare la un PFS care conține o substanță susceptibilă de înlocuire.
- 115 În replică, reclamanta afirmă că articolul 50 din Regulamentul nr. 1107/2009 nu împiedică în niciun fel Comisia să stabilească ea însăși măsuri de reducere a riscurilor în Regulamentul de punere în aplicare 2021/2049. Or, un asemenea argument este inoperant, în măsura în care nu repune în discuție constatarea efectuată de Comisie în decizia atacată, potrivit căreia, pe baza sistemului Regulamentului nr. 1107/2009, revine statelor membre sarcina de a stabili condiții adecvate la autorizarea produselor, care pot depăși restricțiile privind substanța activă impuse la nivelul Uniunii. Nici trimiterile efectuate de reclamantă la articolul 6, precum și la articolul 36 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1107/2009, presupunând că sunt admisibile, nu permit repunerea în discuție a acestei concluzii.
- 116 În ceea ce privește al doilea argument, referitor la recunoașterea reciprocă, elementele invocate de reclamantă sunt de asemenea inoperante, în măsura în care, în ceea ce privește o substanță susceptibilă de înlocuire, articolul 41 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 1107/2009 exceptează tocmai o astfel de substanță de la aplicarea recunoașterii reciproce obligatorii.
- 117 Reclamanta arată totuși că, în temeiul acestei dispoziții, statele membre sunt autorizate să aplice procedura de recunoaștere reciprocă, ceea ce, în practică, ar conduce la o uniformizare la nivel inferior. Or, presupunând că un astfel de fenomen este dovedit, în lipsa unei excepții de nelegalitate a articolului 41 din Regulamentul nr. 1107/2009, invocată de reclamantă, nici un asemenea argument nu este susceptibil să stabilească faptul că Comisia ar fi săvârșit o eroare de drept sau o eroare vădită de apreciere, amintind, în decizia atacată, rolul statelor membre în temeiul Regulamentului nr. 1107/2009.
- 118 În consecință, toate argumentele reclamantei referitoare la observațiile introductive formulate de Comisie în anexa la decizia atacată trebuie respinse.

C. Cu privire la criticile invocate de reclamantă în susținerea cererii sale de reexaminare internă (al doilea aspect al motivului unic)

[omissis]

1. Cu privire la a șaptea critică, întemeiată pe neexaminarea toxicității cronice a formulei reprezentative prezentate de solicitant

[omissis]

435 În consecință, trebuie respinsă a șaptea critică, precum și acțiunea în ansamblul său.

Cu privire la cheltuielile de judecată

436 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor Comisiei.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a patra)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) la plata cheltuielilor de judecată.

da Silva Passos

Reine

Pynnä

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 21 februarie 2024.

Semnături